

Leonid Aliochin
PUOLĖ MULTIVERSUMO ANGELAI,
PIRMA KNYGA

Mokslinis fantastinis romanas

Netikėtas, nežinia iš kur gautų technologijų proveržis davė žmonijai daug naudos, bet ir sukūrė šurpių problemų. Genetiškai pakitę gyvūnai grasina sunaikinti Žemės civilizaciją. Mėgindami išsigelbėti, žmonės užsisklendė gigantiškuose megapoliuose, kuriuos pavertė neprieinamomis tvirtovėmis. Išorinę grėsmę galima bandyti atremti supermoderniais ginklais ir galingais įtvirtinimais, tačiau kaip apsisaugoti nuo vidinės grėsmės - paslaptinųjų "puolusių angelų", žudikų, kurie lenda iš Virtualiosios Tikrovės gelmių ir kuriems nebaisūs jokie ginklai?..

"Aštresnis, įtaigesnis, geresnis už "Matricą".
gazeta.ru

Iš rusų kalbos vertė
VIDAS MORKŪNAS

Serija "Pasaulinės fantastikos Aukso fondas"
327 tomas. Serija įkurta 1990m.

Леонид Алехин - ПАДШИЕ АНГЕЛЫ
Москва, ЭКСМО, 2003

Copyright © by Leonid Aliochin, 2003

Cover art copyright © by Luis Royo, 2000

Vertimas į lietuvių kalbą © leidykla "Eridanas", 2005
Elektroninė versija © Knygute.lt, 2010

1. Pripažįstu, kad man siūlomas tekstas yra kūrybinės išmonės vaisius ir juo negalima naudotis kaip patikimos informacijos apie įvykius ir jų dalyvius šaltiniu.

2. Esu perspėtas, kad tekste aprašomų personažų panašumas į realius ir virtualius asmenis - atsitiktinis.

3. Įsipareigoju neviešinti tekste skelbiamų duomenų apie naujas ginklų rūšis, sekimo technologijas, programinius produktus, specialiųjų federacinių ir korporacinių tarnybų veiklą, o taip pat jokių iš teksto sužinotų faktų.

4. Sutinku, kad už šio teksto kopijavimą ir platinimą numatyta bausmė yra būtina ir pakankama.

5. Visiškai atsakau už pasekmes, galimas susipažinusi su šiuo tekstu.

6. Tam, kad būtų išsaugota valstybinė paslaptis, savo noru pritariu atminties blokavimo procedūrai.

data 20.....m.

parašas

Šis dokumentas yra Federalinės Kontrolės Tarnybos nuosavybė.

INTRODUCTION

Atmintis. Praeities salelės pilkame užmaršties vandenyne. Jis girdėjo, kaip šnabžda šaltos bangos, besiritančios į krantą, nusinešančios smulčiausias smilteles, kriauklelių šukes ir jūrų žvaigždžių lavonėlius. Jodo prisotintas pūvančių vandenžolių kvapas lipte lipo prie odos ir smelkėsi per drabužius. Plaukuose strigo druskos kruopelytės.

Buvo devyniasdešimt aštuntieji, taip, devyniasdešimt aštuntieji... Prie jūros jis atvažiavo vienas, pirmąsyk gyvenime be tėvų. Vandenyje mirko kiek širdis geidė, nardė šokinėdamas nuo pavojingų uolų, deginosi saulėje iki pajuodavimo ir, kaip pridera, tą vasarą tapo vyru. Minkštame, dar nespėjusiame ataušti smėlyje, šaižiai klykaujant žuvėdroms, ošiant krantą bučiuojančioms bangoms...

Skaitytuvas spaudė smilkinius, ir jis nejučia kilstelėjo įtaiso lanką aukščiau. Taip šiurkščiai sutrikdytas, M-modemas "Mnemosinė" supanikavo, mirkstelėjo raudona pavojaus signalo akimi,

bet tuojuau nusiramino ir užrašė:

UPLOADING INFORMATION... 40% DONE

Smingantis ornitopteris pramušė mikroklimate kupolo ribą, paskleisdamas virpančius ratilus, tarsi lašas, nukritęs ant lygaus vandens paviršiaus. Po viražo virš pagrindinio TPK "Neotechas" pastato - nusklembtos juodos veidrodinės piramidės, apsuptos spindinčių gaudyklių - "saulėgražų" laukais - virš tobulai plokščio jo stogo, skraidūnas ėmė leistis. Atrodė, kad armuoto tekstolito sparnai standžiais biopolimerinių raumenų gumburais orą minko iš paskutiniųjų.

Tai buvo dvivietis "somovas", "SO-12", "šikšnys", pritaikytas korporacijos generalinio direktoriaus Vladimiro Belugos asmeninems reikmėms. Greitaeigis, manevringas aparatas, kovos sąlygomis nematomas akiai ir nuotolinio sekimo sistemoms. Šios serijos ornitopterius tik visai neseniai savo žinion gavo specialieji Federalinės Kont-

rolės padaliniai; teoriškai tokio skraidūno savininku privatus asmuo būti negalėjo.

Tačiau autoklavų, kuriuose auginamas visas kvazigyvasis skraidūnų įdaras nuo paranoidinių ugnies valdymo komplekso "smegenų" iki mimikrinės baltyminės dangos bakterijų, savininkas galėjo leisti sau išimtį.

Juk ir visas jo gyvenimas - išvien išimtys.

Vizitui Beluga galėjo pasirinkti bet kokią kitą transporto priemonę. Apie tai, kad atskrenda, galėjo perspėti iš anksto. Tada jį iškilmingai pasitiktų, neapsieitų ir be pataikūniškų vypsnių bei rankos paspaudimų.

Bet trisdešimt dvejų metų multimilijardieriaus planai buvo kitokie. Jis norėjo nustebinti savo paties saugos tarnybą ir dar kartą patikrinti jos kompetenciją. Gali būti, kad netrukus jo šlovingajai *security* teks paplušėti rimtai, nepakaks tik demonstratyviai krutinti persodintus raumenis.

Ornitopteris nusileido ant lygios ir slidžios stogo dangos. Vladimiras Beluga, painiodamasis pasakiškai brangių puskaolinių iš stepių metavilko kai-

lio skvernuose, išsiropštė iš kabinos. Apsidairė ieškodamas vieno vienintelio žmogaus. Gėda prisipažinti, bet visą šį šou Beluga ištaisė vien tam, kad užkluptų sutrikimo išraišką visuomet akmeniniame to žmogaus veide.

Jų žvilgsniai susidūrė. Ir generalinis direktorius liko apviltas - viskas perniek. Vėl nepavyko.

Žilstelėję plaukai, perskirti nepriekaištingu sklastymu, neišraiškingas veidas, įdėmiai primerktos pilkos akys. Sausokas, visada pasitempęs, visada vilkįs pabrėžtinai nepretenzingo sukirpimo kostiumą. Vietoj laikrodžio ant kairiosios rankos - plati apyrankė iš nerūdijančio plieno.

Arkadijus Volochas. Korporacijos išorės saugumo tarnybos nepamainoma galva. Tarpusavyje pavaldiniai vadina jį Pardu.

Kai Pardas spaudžia tau ranką, pirštai ima stingti nuo jo kibios jėgos.

- Na kaip, užklupau jus iš netyčių, Arkadijau? - juokiasi direktorius, atsargiai išlaisvindamas plaštaką.

- Šiek tiek. - Volochas šypsosi, tik lūpomis, ne

akimis. - Laukėme japonų. Bet, Vladimirai Georgijevičiau, prieš kertant kupolo ribą vertėjo pasiūsti atpažinimo signalą. Jus galėjo ir numušti.

- Negalėjo, - numoja ranka direktorius. - "Šikšnių" mes nematome, lyg aklieji.

- Nesiginčysiu. - Saugumo tarnybos viršininkas mostelėjo, kviesdamas į lifto aikštelę. - Eime, kalbėtis čia ne pati tinkamiausia vieta.

- Luktelėkite, Arkadijau. Vienas klausimas... o jeigu mus puls kaip tik šitokios mašinėlės? - Beluga linktelėjo į ornitopterį. - Kas tuomet?

Volochas prieš atsakydamas padelsė.

- Kad taip atsitiktų, mumis turėtų susidomėti bent jau Tarnyba, Vladimirai Georgijevičiau.

- Sakykime, taip ir yra.

- Tada, jei jie griebtųsi tokių veiksmų, aš pasiikliaučiau mūsų klimatiniais įtaisais, paleistais "blokavimo" režimu.

- Štai kaip... - direktorius mestelėjo puskaolinius atskubėjusiam palaižūnui su saugumo tarnybos karininko antsiuvais. - Karšta čia, tikrame kurorte lepinatės, o ten dar tebėra sniego, girdėjote?

Volochas patvirtindamas palenkė smakrą. Didžiumą laiko jis praleisdavo savo kabinete, šešiasdešimties metrų gylyje po juodąja "Neotecho" piramide.

- Gal išbandome pakeistą režimą? - atsainiai pasiūlė Beluga. - Parengtis, tarkime, dešimt sekundžių.

Saugumo tarnybos viršininkas vėl linktelėjo ir pasakė kažkur į šalį:

- Pirmasis - Klimato Kontrolei, ypatingasis režimas. Užblokuoti kupolą.

Plūstelėjo vėsa, tarytum atsidarius milžiniškai orlaidei. Giedrą dirbtinį mėlį, it palapinė išsigabusį žmonėms virš galvų, išmušė švininės dėmės, ėmė tvenktis prieblanda. Gaiviai pakvipo ozonu.

- Sūkuriniai oro srautai, audros išlydžiai ir štorminis vėjas vienoje puokštėje, - pasakė Volochas. - "Šikšniai" tokio barjero neįveiktų.

Ant ištiesto jo delno paptelėjo šaltas lašas. Po sekundės toks pat lašas it ašara nuriedėjo direktoriaus skruostu. Beluga net krūptelėjo iš netikė-

tumo.

- Šalutinis staigaus atšalimo efektas, - paaiškino Pardas. - Eime, Vladimirai Georgijevičiau. Netrukus čia bus visai nejauku.

Lifto aikštelė po jų kojomis krestelėjo ir ėmė lėtai slysti žemyn. "Neotecho" direktorius, nežiūrėdamas į pašnekovą, tarė:

- Man pranešta, kad iš mūsų ekologinio skyriaus nutekėjo informacija. Tikiuosi, jau žinote, Arkadijau.

- Be abejonės, Vladimirai Georgijevičiau. Padėtį stebime nuo pat pradžių.

- Ar šiuo metu yra kokių naujienų?

- To ėmėsi mano žmonės, - atsakė Pardas. - Po minutės kitos šį nesklandumą pašalinsime.

- Puiku. Žinau, Arkadijau, jums visada galima pasikliauti.

Šakotas žaibas pašnekovus pavertė akį režiančiais siluetais, metančiais rašalo juodumo šešėlių pleištus. Sudundėjęs griaustinis užgožė Volocho atsakymą, lyg vata užkimšo ausis. Virš lifto šachtos tarytum žiedlapiai susiskliaudė diafragma, iš

viršaus į ją pašėlo barbenti krušos kristalai.

Prabėgo dešimt metų; dabar jau nebe maudy-
nės rūpėjo. Turkų povandeninis laivas torpedų
bei raketų papliūpa ištaškė tanklaivių flotilę, at-
sidūrusią bendrų pratybų zonoje, mat, kaip skel-
bė laikraščiai, palaikė ją mokomųjų taikinių grupe.
Daugelio pasaulinio garso ekologų nuomone,
kaip tik šis įvykis drauge su panašaus masto ka-
tastrofomis pagreitino Lūžį...

*Ties horizontu liepsnojo jūra, o čia, krante, jam
po kojomis, gaišo žuvėdra. Išskėstais sparnais ji
bejėgiškai skrebena gličia juoda pliuurza apteku-
sius akmenis, tai žiodama, tai vėl čiaupdama
snapą. Jis pasilenkė, norėjo paimti paukštį, nu-
nešti... Ir išvydo dar vieną... Dešimtys, šimtai
paukščių ir žuvų tysojo prie pat vandens, o atsiri-
tančios bangos nejudančius jų kūnus vyniojo į
žvilgančią naftos plėvę.*

UPLOADING INFORMATION... 67% DONE

Koridorius tolygiai apšviestas ryškiai ant lubų ir sienų fosforescuojančiomis juostomis - dirbtinai užveistų bakterijų-liuminoforų megakolonijomis. Akivaizdžiai taupoma brangi saulės ir atomo energija. Įprastas reginys tokiais laikais, kai tarpvalstybinių (arba, kaip dabar sakoma, "transpolinių") atsiskaitymų valiuta tapę KK - kilovatkredai. Naujojo pasaulio pinigai, dengiami ne bevertėmis tik formaliai egzistuojančių valstybių aukso atsargomis, o bendrais šiuolaikinių korporacinių imperijų ištekliais.

Imperijų, tokių, kaip "Neotechas", kurio emblema, juoda spiralė, panaši į stilizuotą vandens verpeto piešinį, šio koridoriaus sienose kaitaliojosi su permatomomis, iš vidaus apšviestomis ertmėmis su numeriais ir nuorodų lentelėmis. Ertmėse buvo demonstruojami žymiausi Vladimirui Belugai priklausančių gamyklų ir laboratorijų gaminiai - pakibę nematomuose A-lauko gniaužtuose arba nugrimzdę į fiziologinį tirpalą.

Ši kuklios apimties, užtat turininga ekspozicija turėjo glostyti generalinio direktoriaus savimeilę. Ir, kaip, pavyzdžiui, šiandien, stebinti jo svečius

bei verslo partnerius.

- Ponas Sakamura sužavėtas.

Beluga palenkė galvą ir mandagiai nusišypsojo. Ponas Sakamura, geltonveidė mumija juodu, lyg nulietu, kostiumu, sužavėtas buvo jau tris kartus. Šįsyk stovėdamas priešais eksponatą 23-A. "Kiber-amfibijos "Charibdė" skeletas, raumenų sistema ir baltyminio šarvo elementai.

- Pasakykite ponui Sakamurai, kad aš gerai suprantu jo jausmus. Šis modelis rudenį puikiai išlaikė bandymus. "Misato" atstovas, ponas Hitoris, jei neklystu, jį įvertino labai palankiai.

"O kad tu, mergaite, žinotum, kiek turėjau smokėti tai dzeno beždžionei, kad jis tokį vertinimą pakartotų jūsų direktorių Tarybos akivaizdoje".

Japoną lydėjo vertėja-sekretorė, viduramžė moteris, kurios perdėtai azijietiškai veido bruožai piršte piršo mintį apie plastinių chirurgų intervenciją, o staigoki judesiai - apie bendrą nervų sistemos perderinimą. Atsigręžusi į savo patroną, ji prašneko lėtai, su ilgomis pauzėmis.....